

BLOEM[🌸] LEZING

Lisa
Bloem

ZIEZOPRINT

BLOEMLEZING

Lisa Bloem

ZIEZOPRINT

Uitgave in eigen beheer door ziezoprint, Dokkum.

Titel: Bloemlezing

Copyright: © 2020, Lisa Bloem

Omslagontwerp: Lisa Bloem

Vormgeving binnenwerk: Lisa Bloem

Druk: Ziezoprint, www.ziezoprint.nl

2e druk, december 2020

ISBN/EAN: 978-90-830052-5-6

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de schrijver of de uitgever.

INHOUD

Inhoud.....	2
Inleiding.....	4
Hoofdstuk 1.....	6
DE LIEFDE	
Heilige Krab.....	7
Kinderstoel nodig?	9
Nieuwe liefde.....	11
Vertrouwen	14
Dankwoord	17
Stel mij vragen	19

INLEIDING

Mijn beste vriendin, ook wel genaamd mijn 'Boesem' maakte me erop attent: je hebt al zoveel geschreven, kun je daar niet iets mee? Lang liep ik rond met een idee voor een boek waarbij ik mijn, voor Facebook geschreven, 'stukjes' zou koppelen aan dagboekfragmenten; de schijn tegenover de werkelijkheid. Met als doel mijn leven beter begrijpen en dat begrip ook bij een ander te kweken. Het blijkt niet nodig, ik zal dit leven nooit kunnen begrijpen, ook het ordenen van die fragmenten zal dat niet kunnen bewerkstelligen. Kierkegaard formuleerde mijn inzicht wat eleganter, hij zei: „Het is beslist waar, zoals de filosofen zeggen, dat het leven naar achteren moet worden begrepen. Maar ze vergeten de andere kwestie, dat het leven naar voren moet worden geleefd.” Voorwaarts is nu het devies en daarmee is het tijd de fragmenten uit mijn Facebook-leven te bundelen en te tonen. Met geen ander doel voor ogen, dan de lezer een kort genoeg te bieden en de werkelijkheid, voor een moment, te ontwijken. De inhoud van dit boekje bestrijkt de periode 2014-2019 en opgenomen zijn de (korte) verhaaltjes. Deze zijn rondom een thema gegroepeerd en zijn derhalve niet chronologisch weergegeven. De teksten zijn geredigeerd op spel- en typfouten en werkelijke namen zijn vervangen door gefingeerde namen. Inhoudelijk zijn de teksten ongewijzigd.

Ik wens je veel plezier bij het lezen van dit boek!

HOOFDSTUK 1

DE LIEFDE

Heilige Krab

Wat doe je als je het niet meer weet? Juist, googelen. Ik tik in: 'wat zet je op facebook'.

Al snel verschijnen de eerste resultaten in beeld. Heilige Krab verkondigt dat het helemaal niet moeilijk is. Hij zal het mij haarfijn proberen uit te leggen. Dat zal wel betekenen dat als ik er dan nog niet uitkom, het aan mij ligt en niet aan hem. Hij verdeelt zijn advies in keurige kopjes en vertelt mij dat, net als bij regeren, Facebook een kwestie is van vooruitzien. Je vraagt je voortdurend af wat mensen willen zien en daar anticipeer je op. Oké, maar was ik niet begonnen met de vraag wat IK op Facebook wil zetten? Niets geen anticiperen op wat anderen willen. Ik haal m'n schouders op en gooi deze tip over de schutting. Ik zou geen goede politica zijn, in dit geval is er geen sprake meer van vooruitzien.....integendeel.....

Tip twee richt zich op de planning "het draait helemaal, maar dan ook helemaal om planning" beweert onze voorbeeldige krab. Ik laat m'n gedachten nog even gaan over de relatie tussen 'heilig' en 'krab' maar besluit dat deze materie, net als de door de tienpotige gegeven adviezen, mij boven de pet gaat. Overigens, de planning grijpt terug op dat vooruitzien wat ik ook al niet gedaan heb. Het is de bedoeling dat je een kalender maakt voor jezelf waarop je schrijft wat je de komende periode gaat posten en over welk thema het gaat. Je kijkt op dinsdag en donderdag, want twee keer per week posten is echt genoeg om mensen te bereiken, naar je thema, en..... klaar is Kees! Resumerend:

Ik kijk vooruit / Ik plan / Ik schrijf.

Nou vooruit, als het zo gemakkelijk is dan moet het hoge woord er maar uit: het thema is 'lat'.

Je vraagt je nu af "waar gaat dit over?" Heb je het over een meetlat? Ga je verbouwen? Of bazel je maar wat? Niets van dat alles. Ik bedoel simpelweg dat Philip m'n lief en ik sinds vorige week een LAT relatie hebben. Een prima oplossing voor een prima relatie waarin we allebei meer ruimte nodig hebben. Maar hoe post je je facebookberichten als niet iedere 'vriend' op de hoogte is? En hoe zeg je zoiets? Niets zeggen is geen optie, iedereen persoonlijk informeren ook niet, out-of-the-blue vertellen wat er speelt leek me ook geen goed idee, vandaar de vraag: "wat zet ik op Facebook ? En vooral, hoe?". Nou, vrienden, bij deze dan! Met een beetje hulp van een heilige is het gelukt.

Vorige week ben ik in mijn huisje getrokken en mag ik genieten van m'n eigen stulpje. Een voorproefje van mijn plekje laat ik bij deze blog zien, de rest mogen jullie zelf bewonderen. Je bent hierbij van harte uitgenodigd! Met dank aan een aantal behulpzame vrienden is m'n huisje bewoonbaar verklaard en kunnen we het glas heffen; Tsjoch! Proost! Santé! Waar je dan moet zijn, vraag je?

Ja, dat zet ik natuurlijk NIET op Facebook! Volgens Google.....

Kinderstoel nodig?

Ik begin bij het servies en langzaam werk ik naar de meubels toe. Alhoewel ik zeker weet dat ik A geen kastje nodig heb, en B dit zeer zeker niet in de KA past, neem ik toch nauwkeurig de stoelen, kasten, bedden, lampen en tafels in me op. Als ik de hoek om sla zie ik een oudere man mompelend de platen doornemen. Hij drukt zijn gezicht bijna op de hoezen en ik veronderstel dat zijn leesbril, ondanks het exemplaar op zijn neus, nog thuis ligt. Ik duik in de naastgelegen bak met dvd's en cd's. De collectie is, zoals vaker in deze kringloopwinkel, niet bijster groot en ik sta op het punt door te lopen als de bijziende man het woord tot mij richt. "Ik zocht eigenlijk de Moldau" begint hij abrupt "die hebt u niet toevallig staan?" "Nee", antwoord ik verbouwereerd en tegen mijn wil. "Tenminste" vul ik veel te eerlijk aan "niet hier, in Delft wel". 'oh, maar dat is tegenwoordig geen probleem! zegt hij triomfantelijk, "ik vlieg overal heen, en ik heb in Rotterdam gewoond, dus ik weet wel zo'n beetje wat voor wereld dat is'. Tot mijn opluchting graait de man verder in de bakken en ik bekijk de schaarse collectie films. Wanneer ik weg wil lopen vervolgt baardmans zijn causerie en ik realiseer me nog net op tijd dat hij tegen mij praat. "mooie kinderstoel" vang ik op en hij wijst naar een strak houten lichte kinderstoel. Het moet gezegd worden, het is een mooi exemplaar en ik knik instemmend. "Je zou er nog kinderen door willen", grinnikt baardje iets te luid. "Dat zei ik net ook al tegen die vrouw daar" hij kijkt zoekend om zich heen. Lachend wijs ik hem op het feit dat het met kinderen niet bij de kinderstoel blijft, maar je ook de poepluiers er gratis bij krijgt. Schaterend antwoordt de man ad rem "maar de vrouw erbij, dat lijkt mij nog het ergste!" Hij draait zich nu vol naar me toe en kijkt me indringend aan over zijn

brillenglazen heen. "Ik heb eens een relatie gehad, nee, ik moet niet liegen, twee keer heb ik een relatie gehad. Nou, ik zal u vertellen, ik geef ze m'n hand." hij steekt zijn hand uit en maakt een vuist. "Ziet u wel, nou, en daarna m'n arm" hij begint al genietend te lachen om de clou die nadert, "maar ik heb altijd gezegd als je me bij m'n kloten hebt, dan neem ik de kuierlatten!!!!' en dat heb ik gedaan. Ik ben er vandoor gegaan, want ja ik ben een man met principes en ik hou me aan m'n woord". Hij kijkt me nog even olijk over zijn bril heen aan en verdiept zich weer in de platen. Lachend, en ondanks mezelf, valt mijn oog nogmaals op de kinderstoel. Dan neem ik de eerste de beste vluchtroute naar de boeken, aan de andere kant van de grote hal, toch enigszins bevreesd voor deze man-een-man-een-woord-een-woord. Mijn oogst van vandaag beperkt zich tot kleine bordjes voor een theezakje en twee vazen. Wanneer ik afreken zie ik de baardige verteller nog op exact dezelfde plek staan. Zijn nieuwe slachtoffer is een oude man met wit haar. Geen slachtoffer voor een kinderstoelaanzoek, denk ik enigszins vilein en haast me met mijn aankopen de winkel uit.

Nieuwe liefde

'.. hier hangen de sleutels. De papieren liggen hier en ik zal je laten zien hoe het dak werkt.' M'n vader pakt de sleutels van de haak en loopt met me mee naar de cabrio. Uit eigen beweging biedt hij z'n recent verworven cabrio aan om te gebruiken tijdens de vakantie. En zo komt het dat ik nu de trotse, tijdelijke eigenaar ben van dit stoere voertuig.

Met een bijpassende, retro jurk neem ik schuchter plaats achter het stuur. Het neerhalen van de kap is inderdaad een fluitje van een cent en ik rijd al snel weg. Ik ben de straat nog niet uit of ik realiseer me dat ik het zwaar te pakken heb. Wat een heerlijk gevoel rond te rijden met de wind in mijn tweede-kans-coupe en het gevoel van vrijheid in m'n lijf.

Genieten van een cabrio doe je niet alleen en om die reden nodig ik vrienden en familie uit om mee te genieten. M'n balboekje staat de eerste dagen vol.

De retro jurk bolt op en laat een onbetamelijk stuk been zien, waarna ik de wijde rok om m'n bovenbenen drapeer en me nogmaals laat zakken. Ik besluit door de stad te rijden, langs de terrasjes om geen moment van triomf te missen. M'n tweede-kans-coupe blijkt een uitkomst te zijn, kort genoeg om niet op te waaien.

Een week geleden bezocht ik de thuiskapper, een nostalgisch idee dat wel. Het bleef echter bij het idee. Precies een week later knipte mijn eigen vaste kapster me nogmaals. Na afloop biechtte ze op dat ze dacht dat ik een pruik op had toen ik binnenkwam. Waarmee ze de retro-kapper geenszins wil afvallen, mijn haar is nu

eenmaal niet zo gemakkelijk, om niet te zeggen moeilijk. Moeilijk of niet, voor m'n nieuw ontdekte liefde een gemak!

Een nieuwe liefde betekent een zeker risico. Zeker in de beginfase laat je je meeslepen door je 'grote liefde' en alles wat hij of zij doet is bijzonder, interessant en boeiend. Sociale contacten laat je voor wat het is en vrienden beginnen je gezelschap te missen. Iets wat ze je in eerste instantie vergeven en vergoelijken. Wanneer je deze fase te lang laat duren bloeden oude vriendschappen dood en maak je meestal nieuwe vrienden uit de invloedssfeer van je nieuwe geliefde. Lastig trouwens, als de liefde bekoelt en je al dan niet als vrienden uit elkaar gaat. Wie zijn dan nog je 'echte vrienden'? Echter, mijn cabrio en ik halen oude vriendschaps- en familiebanden aan. Zo genieten we van gezelschap, het gevoel van vrijheid, goede gesprekken en naderhand een glaasje wijn.

Voordeel van mijn nieuwe liefde is dat ik de eerste, spannende fase van een relatie mag overslaan. Natuurlijk sta ik voor de spiegel om te keuren of ik er wel retro genoeg uitzie voor de bolide, haal ik een sjaal uit de kast voor de wat koudere terugweg en trek ik de juiste schoenen aan. Ik hoef me echter nooit af te vragen 'of ik er wel goed (genoeg) uitzie!'. Mijn geliefde vindt alles best.

Er is echter één ding. Al na een paar dagen vraag ik me af of de cabrio en ik een gezamenlijke toekomst zullen delen? Is onze band stevig genoeg om een langdurige relatie aan te gaan? Het antwoord is al snel 'NEE'! Na een bezoekje aan de kringloop blijkt de luxaflex maar net aan in de kar te passen. En na een grondige inspectie van de beschikbare kofferbak ruimte weet ik het zeker. 'Mijn'

cabrio en ik nemen na de vakantie afscheid van elkaar. Weer staat mijn handicap een langdurige verbintenis in de weg. Mijn vakantiepakket met voedings- en hulpmiddelen (die ik niet steeds nieuw aanschaf vanwege de prijs en het feit dat ik al een dubbele voorraad heb in geslagen bij mijn ouders) past, samen met de koffer en een evt. werktas, niet in de auto. En zou het al net aan passen dan laat het mij geen ruimte om met een vriend, vriendin of een nieuwe relatie van vlees en bloed een uitstapje te maken.

Gelukkig is en blijft mijn vader de trotse bezitter van deze 'StreetKa named desire' en kan ik er zo nu en dan van blijven genieten. Want al doet 'ie het letterlijk gesproken wel; oude liefde roest niet!

Vertrouwen

Wanneer ik binnenkom hebben de neefjes nauwelijks tijd. Levi vertelt vol trots dat hij met Y gaat spelen en kan niet wachten. Een kus en een knuffel kunnen er nauwelijks af. Benjamin hangt als een aapje om mem's nek en een (bijna) verjaardagskus voor m'n sis is ook schier onmogelijk. Levi vertrekt, Ruben speelt nog boven en we weten Benjamin te paaien met een spelletje. Benjamin kiest manmoedig voor de ladders en slangen en begint het ipadspel uit te stallen. Ondertussen vraagt hij vrijmoedig "met wie ga jij vertrouwen, tantes, later?" Mijn zus schuift ook aan en tegelijkertijd vragen we tijdrekend "wat bedoel je Benjamin? Wie tantes vertrouwt of met wie ze gaat trouwen?". Het eerste mag dan onwaarschijnlijk lijken maar met de woordenschat van die jongen weet je het maar nooit. Benjamin herhaalt ondertussen geduldig "Met wie ga jij later trouwen, tantes?". Zuslief en ik kijken elkaar aan, ja, we hadden het toch goed verstaan! Sotto voce mompelt ze 'nou, succes Lies, dit mag je zelf doen'. Ik weet ook niet meer hoe ik hieronder uitkom en maak me er met een jantje-van-leiden vanaf: "Dat weet tantes nog niet Benjamin. Dat moet ik nog bedenken. Misschien trouwt tantes wel helemaal niet, maar ja, je weet het maar nooit!"

DANKWOORD

Bij deze tweede druk is een dankwoord op z'n plaats. Mijn gewaardeerde broer(tje) schonk mij royaal de eerste druk en sprak vanaf ons eerste gesprek over dit boek zijn vertrouwen uit in zijn zus-als-schrijver. In zijn ogen was het onontkoombaar, logisch en passend dat ik mij als schrijver ontplooi en dat ik dit pad insloeg.

Ook mijn Boesem dacht daar zo over en zij verdient een ereplaats in deze galerij der bedankjes. Zonder haar steun, haar luisterend oor, haar ongezouten advies en haar motivatie was dit boek er niet gekomen. Ik hoop nog lang gebruik te mogen maken van haar enthousiasme, mijn Boesem is onontbeerlijk voor het tot stand komen van mijn volgende boek.

Het laatste dankwoord is aan Germa, zij stond erop mijn boek in gedrukte vorm te lezen en bood zich als eerste koper van dit boek aan. Toen de gedachte aan een gedrukte versie post had gevat ging het snel; de boeken binnen mum van tijd verkocht en de nieuwe druk nu voor mijn neus.

Driewerf dank aan deze mensen en natuurlijk dank aan alle mensen die belangrijk voor mij zijn en mij steunen, sterken inspireren en motiveren tot nieuw werk. Wellicht staan jullie met naam en toenaam in een volgend boek!

STEL MIJ VRAGEN

Voor mijn nieuwe boek ben ik op zoek naar.....jou!

Ik raakte geïnspireerd door een vriendin die meende dat mijn volgende boek een 'inspirational' moest worden. Géén zelfhulpboek of kijk-mij-eens-mijn-ziekte-moeilijkheden-overwonnen-hebben-boek, want die ziekte en die moeilijkheden die heb ik zeer zeker niet overwonnen. Ik accepteer dat ik chronisch ziek ben en daardoor beperkt ben in mijn mogelijkheden, dat wel. Met klachten daterend uit mijn baby-tijd, verwacht ik nu, op mijn 45e, geen opzienbarend herstel meer. Het is goed, ik ben gelukkig op de vierkante centimeter. Wat wellicht betekent dat ik toch iets overwonnen heb

Ik blijf trouw aan mijn stijl, ik opereer binnen mijn mogelijkheden en ik zal jullie verrassen met de gebruikelijke verhalen met een twist. Ze worden een tikkie serieuzer deze verhalen en ieder verhaal zal starten met een vraag. Ik kreeg al veel vragen, van vriend en vreemde, over mijn leven, over het leven met een ziekte, over beperkingen en over mogelijkheden én over dingen die ik ik zelf niet kon verzinnen. Vanwege dat laatste vraag ik jou hulp:

Wil je mij verrassen met jouw vraag?

Wie weet zie je jouw vraag straks terug in mijn boek!

aliceadvies@icloud.com.

Bloemlezing bevat een selectie facebookverhalen van Lisa Bloem uit de afgelopen jaren. Met vaart en verve schetst de schrijfster de dagelijkse werkelijkheid en maakt van een doodgewone dag een dag om vast te leggen.....in een verhaaltje! Ooit bedoeld om de schijnwereld van Facebook te vergelijken met de praktijk van alledag schrijft ze nu met geen enkel ander doel dan de lezer te plezieren en de werkelijkheid voor een kort moment te kunnen ontwijken. De verhaaltjes zijn divers, van burenlief-en-leed tot werkperikelen en ook de schurende kanten in het leven worden in verhalen gevat; zelfs de smartlappen ontbreken niet. Kortom, een onderhoudend boekje voor iedere lezer!

Lisa Bloem (1975) is gepassioneerd lezer en schrijver. Ze leest en schrijft al van jongs af aan. Eerder richtte ze zich voornamelijk op zakelijke teksten. Na vele tegenslagen door een, lange tijd onbegrepen, chronische ziekte, volgt ze nu haar passie; het schrijven van fictie en non-fictie. 'Bloemlezing' bevat een selectie van haar verzamelde (facebook)verhalen. Lisa is tevens coach vanuit haar eigen bedrijf Terra Mirabili (www.terramirabili.nl) en werkt aan een nieuw boek.

"Ik heb er erg van genoten! Je schrijft scherp en to the point. Hoog niveau! "

"Ik genoot van de ontzettend mooie columns die jij geschreven hebt! Ik vind dat je boek een plek verdient in een boekwinkel!! Echt super geschreven!"

"Bewust las ik kleine stukjes om de leeservaring te rekken. Ik heb genoten!"

"Je schrijft met begenadigde pen, ik heb van je verhalen genoten. Ik kijk uit naar je roman!"

"Luchtige en goed geschreven verhalen, ik kijk uit naar nieuwe belevenissen".